నీతిలేని కథ

ముద్దంశెట్టి హనుమంతరావు

శంకర్రావు, భోజనం చేస్తూ, యేదో ఆలోచిస్తూ వుండటాన్ని, వడ్డిస్తోన్న శారద, గమనించింది. ఎప్పుడూ లేనిది, ఆయన ఆరోజు యెందుకంత పరధ్యానంగా వున్నారో, ఆమెకి అంతుచిక్కలేదు. భర్త, చాలా సెన్సిటివ్ వ్యక్తని ఆమెకి బాగా తెలుసు. అయితే, యెప్పుడేం జరిగినా, తనతో పూస గుచ్చినట్టు చెప్పేవ్యక్తి, ఆ రోజు యేవీ చెప్పకుండా, లోలోపలే మథనపడుతున్నారని సందేహించింది.

"ఈరోజు, మీరేదో పరధ్యానంగా వున్నారండీ! ఏంజరిగిందేవిటి?" వుండబట్టలేక, ప్రశ్నించింది, శారద.

శంకర్రావు, చప్పున సమాధానం చెప్పలేదు. అతని మొహంలో కాస్తంత రంగు మారింది. ఏంచెప్పాలో, యెలా చెప్పాలో, యిదమిత్థం తేల్చుకోలేక పోయాడు. ఇంక అన్నం తినబుద్ధికాక పోవడంతో, చెయ్యి కడుక్కున్నాడు

శారద విస్తుపోయింది. ఆమె హృదయం కలుక్కుమంది.

"తినకుండా లేచిపోతున్నారేవిటండీ?" అంది, ఆరాటంతో.

"తినాలనిపించడంలేదు శారదా!" అంటూ లేచి వెళ్ళిపోయాడు.

శారదకి, ఆరాటం అధికమయ్యింది. భర్త అంతగా కలవరపడ్డం, పరధ్యానంగా వుండటం, ఆమె యెప్పుడూ చూళ్లేదు. దీనికేదో బలీయమైన కారణం వుండి వుంటుందనే నిర్ణయానికొచ్చి, కంగారు పడింది. భోజనం చెయ్యాలని కూచుంది గాని, ఆమెకి తినబుద్ధికాలేదు ఏదో యెంగిలి పడ్డాననిపించుకుని లేచింది. వంటగది చక్కబెట్టుకుని, భర్త గదిలోకి వెళ్ళింది.

శంకర్రావు, వాలు కుర్చీలో చేరబడి, తీవ్రంగా యోచిస్తున్నాడు. అతని మొహం బాగా వాడిపోయి వుంది. కళ్ళల్లో, ఏదో బెదురు స్పష్టంగా అగుపిస్తోంది. శారద, భర్తకి అభిముఖంగా వున్న బల్లమీద కూలబడింది.

"ఇవ్వాళ మీరెందుకో అదోలా వున్నారండీ! ఇంతకీ ఏం జరిగింది? విషయం యేవిటో చెప్పకుండా మీ మనస్సులోనే బాధనంతా దాచేసుకుని కుమిలిపోవడం యెందుకు చెప్పండి? మీ బాధను పంచుకునే అవకాశాన్ని నాకూ యివ్వండి" అంది శారద మెల్లగా.

భార్య ఆరాటాన్ని అవగాహన చేసుకున్నాడు శంకర్రావు నిజమే! తనలోని బాధతో లోన కుమిలిపోయేకంటె విషయాన్ని ఆమెతో చెప్పి, హృదయ భారాన్ని కొంతయినా తగ్గించుకోవడం మంచిదేమోనని పించిందతనికి. ఆ వేదనా పూరితంగా ఓ నిట్టూర్పు వదిలాడు

"ఎలా చెప్పడమో నాకు తోచడంలేదు శారదా!" అతని గొంతు బొంగురుపోయింది. వస్తోన్న దుఃఖాన్ని ఆపుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్టు యిట్టే గ్రహించవచ్చు.

శారద మరింత తల్లడిల్లిపోయింది, భర్త గొంతులోని మార్పుచూసి. ఆమెకి యేడుపొచ్చినట్టయ్యింది "అంతకీ జరిగిందేవిటో చెప్పండీ? నా కేవిటో భయంగా వుంది" అంది రుద్ధ స్వరంతో

"ఈరోజు నా జీవితానికి గ్రహణం పట్టిన రోజు శారదా" యింకా చెప్పలేక పోతున్నట్టుగా ఆగిపోయాడు.

"ఆగిపోయారేం? ఏమయ్యిందో చెప్పండీ" సుమారు యేడుస్తూనే అంది శారద.

"లంచం తీసుకోవడం అపరాధమని అందరికీ తెలిసిన విషయమే! అలాగని అవకాశాలుండీ, ధైర్యం గల వాళ్లెవరూ లంచాలు తీసుకోవడం మానలేదు. ఈ

నీతిలేని కథ

విషయంలో నేను మొన్న మొన్నటి వరకూ నిజాయితీగా వున్నా, తోటి వుద్యోగుల ప్రోత్సాహంతో యిటీవల అందరిలా నేనూ లంచాలు తీసుకోవడం ఆరంభించాను. ఈ రోజు నా పాపం పండినట్లుగా, మా ఆఫీసరు నేను లంచం తీసుకుంటూ వుండగా చూశాడు" అంటూ ఆగాడు, శంకర్రావు నిట్టూర్పు విడిచి.

"ఎంతపని జరిగిందండీ? మన దురదృష్టం గాకపోతే యిలాటి అనిష్టిలో పడాలా?" అంది శారద రుద్ధస్వరంతో.

"చెప్పానుకదా శారదా? ఈ రోజు నా జీవితాన్ని అధఃపాతాళానికి తొక్కి పెట్టిన చెడురోజు. చూసి, అతను వూరుకున్నాడంటావా? అబ్బే! లేదు ... నేరుగా నా దగ్గరికొచ్చి, లంచ మిచ్చిన వ్యక్తిని చెడా పెడా చీవాట్లు పెట్టి, అతణ్ణి వెళ గొట్టి, అతను అందజేసిన యాభై రూపాయలూ నా జేబులోంచి తీసి, నావేపు చురచురా చూసి, తన గదిలోకి వెళి పోయాడు. నిజం చెప్పాలంటే, ఆ క్షణంలోనే నా గుండెలు ఆగిపోయి నట్లాయి, నిర్ఘాంతపోయాను. నలుగురి యెదుట జరిగిన యీ అవమానానికి, నాకు తల కొట్టేసినంత పనయింది అక్కడితో కథ అంతమైతే ఫరవాలేదు. ముందు ముందేం జరుగనున్నదో, ఆ భగవంతుడికే తెలియాలి రేపటికి నా వుద్యోగం వుంటుందో, వూడు తుందో చెప్పలేం. నా పరధ్యానానికి, నా ఆలోచనలకి కారణం యేమిటో యిప్పుడు నీ కర్థమై వుంటుంది" అంటూ నిస్పృహతో చెప్పుకు పోయాడు శంకర్రావు.

శారద కళ్ళు, అప్రయత్నంగా అశ్రుపూరితాలయ్యాయి. పరిస్థితి అర్థమై, యేం జరుగనున్నదో వూహించుకునేసరికి, భవిష్యత్తు అంధకార బంధురంగా అగుపించింది. లంచం తీసుకోవడం నేరమని తెలిసి కూడా, భర్త అటువంటి ప్రలోభానికి యెందుకు లోనయ్యాడో అనుకుంది. అయితే ఆ ప్రశ్న వెయ్యడం, ఆయన్ని మరింత సంక్షోభ పర్చడమే జరుగుతుందనిపించి, చీర చెరగుతో కన్నీరు ఒత్తుకుంది.

"మనమేం పాపం చేశామని మనకిలాంటి వుపద్రవం తెచ్చిపెట్టాడండీ భగవంతుడు? ఏదో ఓ మార్గం చూడండీ! మీ ఆఫీసర్ని బతిమాలుకోండి ... మళ్ళీ యెప్పుడూ యిటువంటి నీచపు పని చెయ్యనని లెంపలేసుకోండి. ఆయన మనసు కరిగి క్షమిస్తాడేమో!" అంది.

"ఆయన కొత్తగా వచ్చాడు. నూటికి నూరుపాళ్ళూ నిజాయితీపరుడని వ్యక్తి ప్రతీతి. అందుకే యే ప్రయత్నం చెయ్యడానికి భయంగా వుంది. ఇంకెవరైనా అయితే బతిమలాడో, లేక లెంపలేసుకునో, అదీ కాదంటే డబ్బుకి కరిగే మనిషయితే లంచమిచ్చో, యీ యిక్కట్టు నుండి తప్పించుకునేవాణ్ణి. కాని, యీ యన వినిపించుకోడట..." దిగాలుగా అన్నాడు శంకర్రావు

శారద మాత్రం యింకా ఆశ [illegible] చూడండీ! దేవుడిమీద భారం వెయ్యండి. ఈ పరిస్థితిలో అంతకంటే మనం చెయ్యగలిగిందేమీ లేదు. ఆ వేంకటేశ్వరస్వామే మనల్ని కాపాడుతాడు. ఈ ప్రమాదం తప్పిందంటే, తిరుమల కెళ్ళి ఆ స్వామి దర్శనం చేసుకుందాం..." అంటూ భగవంతుడిమీద భారం వేసింది శారద.

"అలాగే ప్రయత్నిస్తానులే. ఆపైన మన అదృష్టం..." అంటూ లేచి మంచం మీద ఒరిగాడు శంకర్రావు.

ఆరోజు రాత్రి శంకర్రావు దంపతులకు కంటినిండా నిద్ర పట్టలేదంటే అతిశయోక్తి వుండదు.

* * *

మరునటిరోజు ఉదయం—

పదిగంటలు దాటి పదినిముషాలయ్యింది. శంకర్రావు తన సీటులో కూచున్నాడేగాని, ముళ్ళకంపమీద కూచున్నట్టే వుందతనికి. తనింక ఆసీట్లో వుంటాడా? అసలు, ఆ ఆఫీసులో వుంటాడా? వుద్యోగం వుంటుందా? వూడుతుందా? తనిప్పుడేం చెయ్యాలి? ఆఫీసరు కాళ్ళమీద పడితే ..? యిలా అతని ఆలోచనలు సాగిపోతున్నయ్. ఏ నిర్ణయానికీ రాలేని అస్థిమిత స్థితిలో వున్నాడు.

"బాబూ, అయ్యగారు పిలుస్తున్నారండీ" బంట్రోతు వచ్చి చెప్పాడు.

ఉలిక్కిపడ్డాడు శంకర్రావు. అతనికి హృదయ స్పందన అధికమయ్యింది. హఠాత్తుగా మొహం స్వేదంతో నిండిపోయింది. జేబులోంచి రుమాలు తీసి, మొహాన్ని ఓసారి ఒత్తుకున్నాడు లెస్తుంటే కాళ్ళు వణికాయి. సరి! అయిపోయింది. ఈ రోజుతో తనకీ యీ ఆఫీసుకీ ఋణం తీరిపోతుంది. ఇంకేముంది? తానువెళ్ళిన వెంటనే తన చేతిలో డిస్మిసల్ లెటర్ పెట్టి పొమ్మంటాడు ఆఫీసర్ తప్పక.. అనుకుంటుంటే, అతనికి యేడుపొచ్చింది. ఛీ! ఛీ! తనెందుకీ అప్రాచ్యపు పనికి పూనుకోవాలి? తనకేం లోటని? ఇప్పుడెందుకీ నరక యాతన మానసికంగా అనుభవించాలి? నలుగురూ తనకేసియెలా చూస్తున్నారని? అంతా ఖర్మ! అనుభవించక తప్పదు. అనుకుంటూ మెల్లగా ఆఫీసరు గదిలోకి

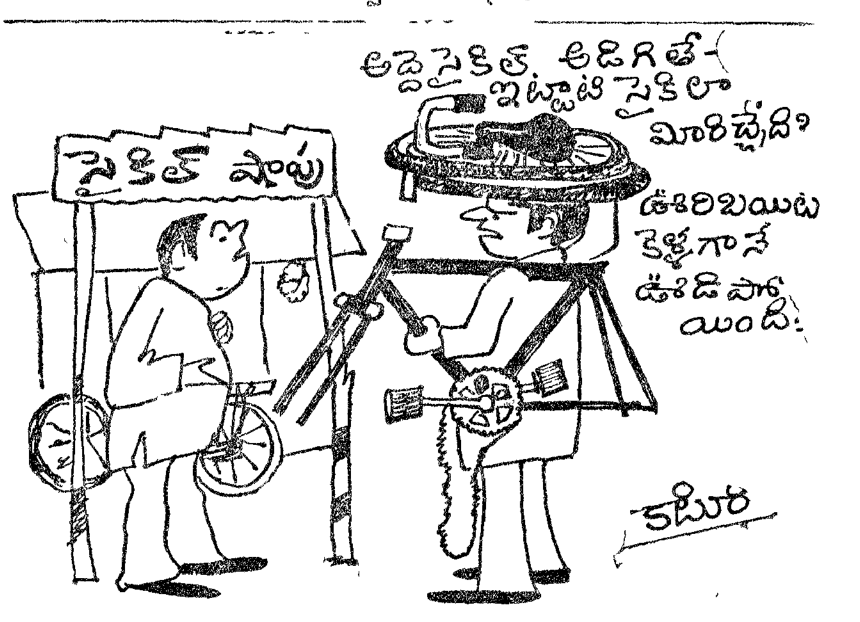

ధర్మపథం

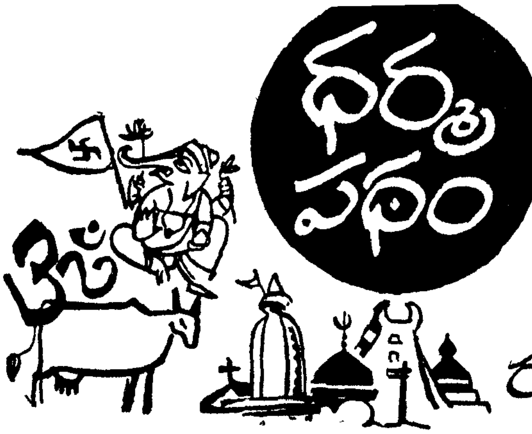

బులుసు వేంకట రమణయ్య

శివుని అష్టతనువులు

త్రిమూర్తులు సమాన ప్రభావశక్తులు కలవారైనా ఎవరిపని వచ్చినప్పుడు వారికే ప్రాధాన్యం ఉంటుంది అందువల్ల సృష్టి చేసేటప్పుడు బ్రహ్మకే ప్రాధాన్యం వుంటుంది కల్పాదియందు అతనిశరీరంనుండి ఒక బాలుడు ఉద్భవించాడు. పుట్టీ పుట్టగానే యితరశిశువులవలెనే ఆ బాలుడన్నా ఏడ్వసాగాడు "ఎందుకు ఏడుస్తావు?" అని బ్రహ్మ ప్రశ్నించగా ఆ శిశువూ- తనకుపేరు పెట్టవలెనని అన్నాడు రోదనం చేయడం వల్ల ఆ బాలునికి విధాతరుద్రుడని పేరు పెట్టాడు. అలా పేరు పెట్టి, ఏడవకధైర్యంగా వుండమన్నాడు కూడా కానీ ఆ శిశువు మళ్ళీ ఏడుసార్లు ఏడ్చాడు. అప్పుడు బ్రహ్మ క్షణకాలం ఆలోచించి, ఆ బాలుడికి రుద్రుడు అనే పేరుతోపాటు మరి ఏడు పేర్లు పెట్టాడు ఆ పేర్లు ఇవి భవుడు శర్వుడు -ఈశానుడు- పశుపతి- భీముడు- ఉగ్రుడు -మహాదేవుడున్నూ

ఈ విధంగా ఆ బాలుడికి ఎనిమిదిపేర్లు పెట్టడమే కాకుండా ఆపేర్లకుతగిన స్థానాలను కూడా ప్రజాపతి ఏర్పరచాడు

ఒకే వ్యక్తికి యిన్నిస్థానాలు ఏర్పరచడం ఏమిటి? అనే ఆలోచన విరించికి కలిగిందో యేమో? ఎలాగూ ఎనిమిది పేర్లు పెట్టాము గదా! ఎనిమిది తనువులు ఏర్పరిస్తే బాగుంటుందని నిశ్చయించి, ఆ ఎనిమిది స్థానాలనూ రుద్రుని ఎనిమిది తనువులుగా తీర్చిదిద్దాడు అందువల్లనే మహేశ్వరునికి అష్టమూర్తి అనేపేరు ప్రసిద్ధమయింది

ఎనిమిది శరీరాలు ఉండడంవల్ల ఈశానుడికి ఎనిమిది స్థానాల్లోనూ ప్రవేశం కలిగింది

ఆ ఎనిమిది తనువులు సూర్యచంద్రులు, పంచభూతములు, యజ్ఞం చేసే యజమానుడున్నూ

రుద్రుని యొక్క శరీరం సూర్యుడు ఇది రుద్రుని తీక్షణత్వాన్ని తెలియజేస్తుంది. భవుని శరీరం జలం. భర్గుని శరీరం భూమి. ఈశానుని శరీరం అగ్ని. పశుపతి శరీరం వాయువు భీముని శరీరం ఆకాశం. ఉగ్రుని శరీరం సోమయాజి మహాదేవుని శరీరం చంద్రుడు.

దీనివల్ల ఒక విశిష్టమైన అంతరార్థాన్ని గ్రహించవచ్చును నిర్గుణమైన పరమాత్మ ఒక్కటే అయినా, అది సగుణమైనప్పుడు సత్త్వరజస్తమో గుణాలను గ్రహించి బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులుగా మారుతుంది. శివునికిఅష్టశరీరాలు ఉన్నవని చెప్పడంవల్ల అతడు పంచభూతాల్లోనూ, సూర్య చంద్రులలోనూ వ్యాపించి ఉన్నాడని అర్థమవుతుంది. "సర్వం విష్ణుమయం జగత్" అన్నట్టుగానే "సర్వం శివమయం జగత్" అనిన్నీ భావించ వచ్చును యజమానుడు ఒక శరీరం అని చెప్పడంవల్ల మన ప్రాచీనులు యాగానికి ఇచ్చిన ప్రాధాన్యం స్పష్టమవుతూ ఉన్నది.

స్ప్రింగ్‌డోర్స్ తోసుకుని వెళ్ళాడు తన సహోద్యోగులు చెవులు కొరుక్కుంటూ వుండటం కూడా గమనించాడు కూడా కాని యేంచెయ్యగలడు? దొరికిన దొంగ తనే! వాళ్ళంతా దొరకని దొంగలు ...

"గుడ్‌మార్నింగ్ సార్" సవినయంగా అన్నాడు శంకర్రావు అతని కంఠస్వరం కంపించింది

"గుడ్‌మార్నింగ్ కూచో" గంభీరంగా అన్నాడు ఆఫీసరు అతని మొహం కందగడ్డలా వుండటంతో, ఆ మొహంలో మాటిగా చూళ్ళేకపోయాడు శంకర్రావు కూచోడానికి భీతిల్లి నుంచునే వున్నాడు.

"ఫర్వాలేదు సార్" అన్నాడు

"నీ సర్వీసు యెన్నాళ్ళయ్యింది?"

"పదిహేనేళ్ళు సార్"

"ఎన్నాళ్ళనించి నువ్విలా లంచాలు పుచ్చుకోడం సాగిస్తున్నావు?"

శంకర్రావు తడబడ్డాడు. వున్నది వున్నట్టుగానే చెప్పేసి, బ్రతిమలాడ్డం మంచిదనుకున్నాడు

"ఇది మూడోసారి! సార్ మొదట్లో లంచాలు తీసుకోవడమంటే, వ్యతిరేకించే వాణ్ణి కాని, సహవాసదోషం నన్నిలా మార్చింది వాళ్ళు బలవంతంచేసి యిస్తున్నారు సార్ :ఏంచెయ్యను? ప్రలోభపడ్డాను తప్పయ్యింది సార్ ఈ ఒక్కసారికి నన్ను క్షమించండి సార్ మళీ యెప్పుడూ యిలా గడ్డికరవను తమకి హామీ యిస్తున్నాను" అంటూ ఒక్క గుక్కలో యేకరువు పెట్టాడు శంకర్రావు ప్రాధేయపూర్వకంగా.

అంతా విని ఆఫీసరు నవ్వేడు. ఆ నవ్వులో సౌమ్యత లేదు అందుకే శంకర్రావు కంగారుపడిపోయాడు. ఇంత ప్రాధేయపడినా అతని మనస్సు కరగలేకపోయినందుకు బాధపడ్డాడు

'అయితే నీకు వాళ్ళు బలవంతంగా యిస్తున్నారంటావు?" అన్నాడు ఆఫీసరు

'ఔను సార్! వాళ్ళ కాంట్రాక్టు బిల్సు కాస్త తొందరగా పంపమని ఒకటే పాట పాడుతూ, బలవంతంగా జేబులో పడేస్తారు డబ్బు ఏం చెయ్యను?"

"ఇచ్చేవాళ్ళు బాగా డబ్బున్నవాళ్ళేనా?"

"వున్నవాళ్ళే సార్! లేకపోతే కాంట్రాక్టు ఎలా తీసుకుంటారు చెప్పండి? వేలకి వేలు సంపాదిస్తున్నారు..."

"వాళ్ళూ అన్యాయాలుచేసి అక్రమంగా సంపాదిస్తున్నారంటావు?"

"సార్...' చెప్పడానికి సంకోచించి అదోలా చూశాడు శంకర్రావు

నమస్కారం....మిస్టర్ .
అవును సార్ మీరే !

అన్నట్లు మీకో, మీ ఇంట్లో ఎవరికో డిటెక్టివ్ కథలంటే ఇష్టం కదూ!
కొమ్మూరి సాంబశివరావ్ . అదే . యూ ఆర్ కరెక్ట్ యుగంధర్, రాజుల సాంబశివరావ్ ఆయన **జ్యోతి** మాస పత్రికలో ఒక డిటెక్టివ్ కథ రాశారు
మార్చి సంచికలో నే

ఆదివిష్ణు నాటిక రాశారు నథింగ్ బట్ ట్రూత్! . ఆదివిష్ణు నాటిక రాసిన సంగతికాదు ఆ నాటిక పేరే 'నథింగ్ బట్ ట్రూత్ ' అవునండీ అదీ
మార్చి సంచికలో నే....

మీకు తెలుసుకదా యద్దనపూడి సులోచనారాణి సీరియల్ ప్రేమసింహాసనం అవుతోందండి మీరు ఫాలో అవుతున్నారుగా .
ఆగండాగండి ఇంకా కథలూ, కార్టూన్లూ 'జ్యోతిలో చాలా బాగుంటాయ్ నాకు తెలుసులే వోయ్' అని వెళ్ళద్దు చిన్నమాట!
మార్చిసంచిక నుంచీ కొత్తసీరియల్ ప్రారంభ మవుతోంది
మీరా! అబ్బె మిమ్మల్నికాదుసార్ సీరియల్ పేరు చెబ్తున్నా మీరా! . . 'లక్ష్మి' అనే నూతన రచయిత్రిని ఈ సీరియల్ ద్వారా పరిచయం చేస్తోంది జ్యోతి.
అన్నట్లు నవలల పోటీలో ప్రథమ బహుమతి పొందిన నవల కూడా మార్చి సంచికలోనే ప్రచురించబడుతోంది . .

.సచిత్ర మాస పత్రిక

నీతిలేనికథ

"చెప్పవోయ్ భయంలేదు" అభయ మిచ్చాడు ఆఫీసరు

"లేకపోతే మాకు డబ్బెందుకిస్తారు సార్?"

"అయితే ఫరవాలేదు కాని పేదవాళ్ల దగ్గర కక్కుర్తి పడకు పొగ్గిని చూసి మరీ ప్రవర్తించు" అని చెప్పిన ఆఫీసరుకేసి, వింతగా చూశాడు శంకర్రావు. తన చెవుల్ని తనే నమ్మలేక పోయాడు

"సార్... మీరు చెబుతున్నది..." అర్థోక్తిలో ఆపేశాడు

"ఇందులో అబద్ధం లేదోయ్.. నిజమే చెబుతున్నాను ఒక్క విషయం ఆలోచించు డబ్బు సంపాదించాలనుకున్నవాడు, నిజాయితీగా ఎప్పుడూ సంపాదించలేడు ఏ కొద్దిమందో తప్పించి. డబ్బుగడించిన ప్రతివ్యక్తీ యేదో విధమైన అన్యాయంచేసే గడిస్తున్నాడన్నది నిర్వివాదాంశం! ఈ విశాల విశ్వంలో మనమనగా యెంత? అయితే హద్దు మీర కూడదు ఇదిగో— నిన్ను నీ జేబులోంచి తీసిన యాభై రూపాయలు. ఇందులో ఫిఫ్టీ పర్సెంటు నా భాగంగా తీసుకున్నాను మిగిలిన ఫిఫ్టీ పర్సెంటు నీది··· తీసుకో!" అంటూ పాతిక రూపాయలు అందించాడు శంకర్రావుకి, ఆఫీసరు.

శంకర్రావు నివ్వెరపోయాడు. ఇదో కొత్త వింతలా తోచినది. అయితేనేం— తానూహించిన ప్రమాదం తప్పనందుకు మనసు కుదుటబడింది. అతనిలో ఆ క్షణం వరకూ దోబూచులాడుతూ వుండేభయం పటాపంచలయ్యింది

అంత గంభీరమైన ఆఫీసరులో అటువంటి మార్పు తెచ్చినందుకు, భగవంతునికి కృతజ్ఞతతెలుపుకున్నాడు మనసులో ఆ డబ్బు తీసుకుని జేబులో వేసుకున్నాడు

"చాలా థాంక్స్ సార్! మీ మేలు యెప్పటికీ మర్చిపోను" అన్నాడు కృతజ్ఞతా భావంతో

"దీని అంతరార్థం తెలిసిందా ?"

"ఎస్సార్" నవ్వుతూనే సమాధాన మిచ్చాడు.

"ఓ కే! ఇక వెళ్లు."

మందహాసంతో, బోర విరుచుకుంటూ బైటికొచ్చాడు. శంకర్రావు

"ఏమన్నారేమిటి ?" సహోద్యోగులు ఆసక్తితో అడిగారు చుట్టుముట్టి

"ఏమంటారుమర్యాదగా చివాట్లు పెట్టి, 'తప్పనాయనా' అన్నారు అంతే."

"అంతేనా ?" ఆశ్చర్యంగా అడిగారు వాళ్లంతా శంకరరావుని యేదోవిధంగా శిక్షిస్తారనుకున్న వాళ్ళకి నిరాశే కలిగింది

"అంతేమరి !" నిజం చెప్పడం యిష్టం లేకపోయింది శంకర్రావుకి

శంకర్రావుహుషారుగా తనసీట్లోకూచుని పని ప్రారంభించాడు.

* * *

సాయంకాలం ఆరింటికి ఇల్లు చేరుకున్నాడు శంకర్రావు భర్త రాకకోసం యెదురుచూస్తున్న శారద, భర్తహుషారుగా వున్నందుకు, లోలోన మురిసిపోయింది. "మీ ఆఫీసరు యేమన్నాడండీ ? కనికరించి క్షమించాడా ?" అంది లోపలికి వస్తూ

"వాడి మొహం! వాడు కనికరించేదేమిటి ? వాడూ డబ్బుకి కక్కుర్తిపడే రకమే ! '

"అంటే..." భర్త మాటల్లోని భావం యేమిటో అర్థంగాక అడిగింది

"నేను సంపాదించిన దాంట్లో సగం వాడికివ్వాలి అదీ ఒప్పందం" శారద తెల్లబోయింది

"అంటే అతనూ లంచం తీసుకుంటాడన్నమాట..." కళ్ళింతలు చేసుకుంటూ అడిగింది.

శంకర్రావు నిండుగా నవ్వేడు

"అన్నమాటేమిటి? వున్నమాటే! బైట పడనంతవరకూ అందరూ నీతిమంతులేశారదా! లోతుకిపోతే, ప్రతి వ్యక్తి కథా ఓ అవినీతి కథలా వుంటుందేమో! అన్నట్టు యిదిగో సంపెంగలు... ఆ పొట్లంలో హల్వా, పకోడీలు వున్నయ్.. నాకు స్ట్రాంగు కాఫీ యివ్వు.." అంటూ రెండు పొట్లాలు అందించాడు, శంకర్రావు

శారదకి నోట మాట రాలేదు. నీతి, నిజాయితీ యెక్కడున్నయ్? వీటికి అర్థం యేమిటి?... అనుకుంటూ లోపలికి నడిచింది.

శంకర్రావు నవ్వుకుంటూ, జేబులోంచి డబ్బుతీసి, బీరువాలో పెట్టేశాడు